

ת"פ 26372/04/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 26372-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני
(אחר/נוסף)

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	פלוני

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין וכן עבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב אישום זה היו הנאשם והמתלוננת פרודים זו מזו שלשניים ילד משותף יליד שנת 2016 (להלן: "הקטין") והמתלוננת והקטין התגוררו בקריית ים (להלן: "הבית").

בתאריך 10.2.22 בשעות הבוקר, עת הגיע הנאשם לבית, נתגלע וויכוח בינו לבין המתלוננת במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת באופן שדחף את ראשה בקיר ומיד בסמוך עזב את הבית.

בתאריך 20.3.22 בשעה 13:45 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבית ודפק בדלת הכניסה. בנסיבות אלה, לאחר שפתחה המתלוננת את הדלת ובעוד השניים עומדים בפתח הכניסה לבית, נתגלע וויכוח בין הנאשם למתלוננת בנושא תשלום המזונות במהלכו חרה אפו של הנאשם והלה תקף את המתלוננת באופן שנתן לה שתי מכות אגרוף באפה עם ידו הימנית וגרם לה לחבלה של ממש בדמות נפיחות ורגישות באף ומיד ובסמוך עזב הנאשם את המקום כשהוא מותיר את המתלוננת כשדם ניגר מאפה.

בתאריך 31.3.22 ניתן צו על ידי כבוד השופטת שירי היימן (במסגרת ה"ט 69874-03-22) במסגרתו נאסר על הנאשם

בין היתר להטריד את המתלוננת ובני משפחתה בכל דרך ובכל מקום ולהתנהג באלימות פיזית ו/או מילולית כנגד המתלוננת ובני משפחתה וזאת עד ליום 6.4.22 (להלן: "צו ההגנה").

בתאריך 1.4.22 בשעות שונות הפר הנאשם את צו ההגנה באופן שהתקשר מטלפון נייד שבחזקתו אל הטלפון הנייד של המתלוננת מספר פעמים.

בתאריך 1.4.22 בשעה 12:45 או בסמוך לכך, בשדרות זלמן שזר בקריית ים, עת ישבה המתלוננת בגפה בספסל, ניגש אליה הנאשם כשהקטין עמו. במעמד זה נתגלע וויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו צעק הנאשם על המתלוננת באומרו לה בין היתר: "מה אכפת לך שאני עוקב אחריך" ואיים עליה באופן שהתקרב אליה ואמר לה: "תסתמי אני אתן לך איזה כאפה" תוך שהמתלוננת הרימה את ידיה והניחה אותם על ראשה כמנסה להגן על עצמה והכל בנוכחות הקטין.

3. טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן אך לאור בקשת שירות המבחן לדחיית הגשת התסקיר וטענת ההנהגה לפיה הנאשם מצוי בתנאים מגבילים שמעוררים קושי למשפחתו ויתר הנאשם על קבלת תסקיר והצדדים טענו לעונש.

ראיות לעונש

עדות המתלוננת

4. במסגרת הראיות לעונש העידה המתלוננת וזאת מטעם ההגנה. המתלוננת אמרה בבכי את הדברים הבאים: "לעניין העונש אני רוצה לומר שאנו רוצים שיהיה קרוב אלינו, לבנו בן 7 שנים. אני לא ציפיתי שזה ילך למקום זה, חשבתי שהולכים לטיפול, שנקבל טיפול. הלכתי למשטרה, לרווחה. בן אדם חולה עם בעיות לב, כל הסיפור הזה פוגע בנו כספית, לא עובד. במעצר בית. אנו מתמוטטים כולם. לא ציפיתי לכך". בהמשך לשאלות שהופנו אליה על ידי הסנגור הוסיפה ואמרה: "לא אסכים שיתנהג אלי כפי שהתנהג בכתב האישום. אנו נלך לטיפול אם הנאשם ירצה בכך. בית המשפט אומר לי שאם ירצה ואני אומרת שהוא ירצה. אני מבינה שאם לא ילך לטיפול נשארנו באותו מצב אני מבינה ואבקש להתחשב. הילד מאד סובל. שהאבא רחוק יש לנו ילד אחד".

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב (ת/1). בטיעונו הדגיש ב"כ המאשימה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וטען שמידת הפגיעה בערכים החברתיים גבוהה כאשר הנאשם תקף את המתלוננת באלימות וזאת נוכח סירובה לחיזוריו של הנאשם וכן סירובה לקיים עמו קשר זוגי וקנאה למתלוננת. ב"כ המאשימה טען בטיעונו שהמתלוננת הכניסה את הנאשם לביתה ובמהלך שלושה ימים עברה מסכת התעללות. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 16 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה המאשימה לעונש של 18

חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי, פיצוי למתלוננת, קנס כספי וכן התחייבות להימנע מעבירה.

6. ב"כ הנאשם טען כי דרך המלך היתה אמנם להמתין לקבלת תסקיר של שירות המבחן אך הנאשם שוחרר בחודש יוני 2022 והכרעת הדין ניתנה בחודש ספטמבר 2022 וחרף זאת הנאשם לא שולב בהליך טיפולי וזאת בשל הקושי בשהות בחלופת המעצר. ב"כ הנאשם טען שהנאשם הודה לאחר תיקון כתב האישום וכי מכלול העבירות מחייב קביעת מתחם ענישה שמתחיל מעונש של עבודות שירות וקצהו העליון עונש של מאסר בפועל. הנאשם כך נטען היה עצור במעצר של ממש מאחורי סורג וברח למעלה מחודשיים ולאחר מכן שוהה במעצר בית מלא. אביו של הנאשם הלך לעולמו בתקופת היותו בתנאים מגבילים והמשפחה מצויה באבל. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית התומכת לשיטתו בעתירתו לעניין העונש ובקביעת מתחם העונש ההולם (נ/1).

7. הנאשם בדברו אמר את הדברים הבאים: **"אנו נלך לטיפול רגשי זוגי מה שצריך. אני מבין מה שבית המשפט אמר, זה היה מתוך לחץ. אני מכיר את המתלוננת, יש לי גם ילדה בת 4 וחצי שאני מגדל אותה. הייתי מראה דברים שכתבה לי. מצבי הכלכלי מאד קשה, לא רואים כי אני איתן. יש לי את אמא שלי, בשביל הילדים שלי, המשפחה. אעשה כל שנדרש לתקן את המצב. אני שומר חוק. אני אדם נורמטיבי. עד היום אני סובל, משהכניסו אותי לבית הסוהר אני סובל מכך. יש לי חרדות מכל הסיפור הזה. אני רוצה לחזור הביתה אעשה כל שנדרש כדי שאוכל לקיים את חיי".**

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם.

9. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. כתב האישום המתוקן, בו הודה והורשע הנאשם מתאר השתלשלות עניינים במספר מקרים. אני סבורה כי מדובר באירוע אחד הגם שמתקיים הפרש זמנים בין מקרה ומקרה. לפיכך, לפי מבחן "הקשר הדוק" (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, כאשר בגזירת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל גם לעובדה כי במהלך אירוע אחד בוצעו מספר מעשי עבירה שונים. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013).

11. הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחונה האישי של המתלוננת, שלמות גופה וזכותה לחיות חיים שלווים ושקטים. הדברים אלה נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בעניין זה יפים דברי של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)**:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 **יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)**).

12. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה שאינה מבוטלת בערכים חברתיים מוגנים. הנאשם תקף הנאשם את המתלוננת באופן שדחף את ראשה בקיר ומיד בסמוך עזב את הבית. במועד אחר הנאשם הגיע לבית במהלך וויכוח בין הנאשם למתלוננת בנושא תשלום המזונות תקף הנאשם את המתלוננת באופן שנתן לה שתי מכות אגרופ באפה וגרם לה לחבלה של ממש בדמות נפחות ורגישות באף ומיד ובסמוך עזב הנאשם את המקום כשהוא מותיר את המתלוננת כשדם ניגר מאפה. במועד נוסף הפר הנאשם את צו ההגנה באופן שהתקשר מטלפון נייד שבחזקתו אל הטלפון הנייד של המתלוננת מספר פעמים ובתאריך 1.4.22 עת ישבה המתלוננת בגפה בספסל, ניגש אליה הנאשם כשהקטין עמו. במהלך וויכוח בין הנאשם למתלוננת צעק הנאשם על המתלוננת ואיים עליה.

12. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים הרי שביחס לעבירת האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013). בענייננו מדובר בעבירת איומים אחת שאליה נלוו עבירות נוספות בהזדמנויות נוספות.

13. מדיניות הענישה שעבירות אלימות ואיומים מעלה כי בעבירות דומות קיים מנעד רחב של ענישה מעונש של מאסר שניתן במקרים מתאימים לשאת בדרך של עבודות שירות ועד למקרים מסוימים לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת. אפנה למספר דוגמאות:

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15)** דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפץ אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי

דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 מדינת ישראל נ' מרדאוי (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.** בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ. 16195-02-15 מדינת ישראל נ' עמאש (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.**

ת"פ 18972-07-13 מדינת ישראל נ' ליברכט (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

14. **בנסיבות העניין אני סבורה כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין עונש של 7 חודשי מאסר ברף התחתון שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.**

15. **באשר לעונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. הרי שיש לתת משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ובכך חסך את עדותה של המתלוננת. הנאשם נטל אחריות על מעשיו. במסגרת הראיות לעונש העידה המתלוננת שביקשה שלא להחמיר עם הנאשם ואת הבעת הקושי שתיארה בדבריה. התרשמתי שהמתלוננת מייחלת**

שהנאשם ילך לטיפול. למרבה הצער הנאשם ויתר על שירותיו של שירות המבחן וההיענות לטיפול על אף הצהרותיו של הנאשם נתונה בידיו בלבד ובית המשפט אף הבהיר זאת למתלוננת. הנאשם ללא עבר פלילי אך אין הדבר מלמד כי הסיכון להישנות עבירות נמוך. ניסיון החיים מלמד כי גם במקרים כגון אלה נשקף סיכון להישנות עבירות ובמקרים מסוימים אף סיכון זה מתממש. המתלוננת הביעה קושי כלכלי נוכח העובדה שהנאשם מצוי בתנאים מגבילים ומורחק מבני משפחתו. רק בשל הפגיעה במשפחתו של הנאשם אתחשב בכך לעניין העונש ואגזור את עונשו לרף התחתון של המתחם אותו קבעתי בדרך של עבודות שירות ולא בשליחתו של הנאשם לעונש מאסר של ממש מאחורי סורג ובריה. כמו כן אני נותנת משקל לעובדה שהנאשם שהה מאחורי סורג ובריה במסגרת המעצר ולאחר מכן שוחרר והיה נתון בתנאים מגבילים.

16. בית המשפט הפנה את הנאשם לקבלת חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות ובעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

17. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 3.4.22 ועד 8.6.22 אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות במשטרת זבולון.

הנאשם מוזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות על פי נהלי והנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות ויתרת העונש תרוצה מאחורי סורג ובריה.

הנאשם יתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 31.5.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במתחם כלא מגידו.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם כל עבירה של הפרת צו שיפוטי ו/או עבירה של הפרת הוראה חוקית ויורשע בה.

בנסיבות העניין אינני משיתה על הנאשם קנס כספי או פיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.